

בתי המשפט

פ 377/04		בית המשפט המחוזי בירושלים	
18/10/2007	תאריך:	כבוד השופט יוסף שפירא	בפני:

מדינת ישראל

בעניין:

ע"י ב"כ היועץ המשפטי לממשלה
מרשות ההגבלים העסקיים

המאשימה

נ ג ד

1. ירון וול

ע"י עו"ד ר' ליטבק

3. חברת גברעם מ עטפות איכות בע"מ

3. גברעם מעטפות ומוצרי נייר, שותפות מוגבלת

ע"י עו"ד ש' ארליך

4. יוסף דוברובסקי

5. דפרון פתח תקוה (1972) בע"מ

ע"י עו"ד פרופ' ד' ליבאי ועו"ד ג' עשת

6. שרגא וייס

7. עידו קליין

8. אמקה מעטפות בע"מ

ע"י עו"ד י' לוי ועו"ד ע' קורלנדר

9. רונן קיל

10. יצחק טפרברג

11. אורק נייק בע"מ

ע"י א' גלעדי

הנאשמים

החלטה

האם ניתן לעיין מחדש בהכרעת דין לאחר שהוקראה ובטרם ניתן גזר הדין? זוהי השאלה המתעוררת בבקשה שלפני.

הבקשה

1. לפני בקשת נאשמים 6-8 לעיון חוזר בהכרעת הדין ככל שהדבר נוגע באשר להרשעתם באישום השלישי.

לטענת נאשמים 6-8, הם הורשעו בעבירה של תיאום הנחות, אשר הינה עבירה חדשה אשר לא היתה חלק מכתב האישום ו/או חלק מטענות הצדדים. לחלופין, טוענים הנאשמים כי אם בית המשפט לא ישעה לבקשתם לעיון חוזר, הרי שיש להתחשב באמור בבקשה לעניין קביעת העונש. לדבריהם, מאחר שהעובדות המיוחסות באישום השלישי אינן עולות לכדי עבירה, אזי, לאור סעיף 184 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן: "חסד"פ"), לא ניתן לגזור עליהם עונש כלל כאשר הורשעו בעבירה אחרת.

עמדת המאשימה

2. המאשימה עומדת על כך שבקשה זו הינה בקשה לתיקון אשר חורגת באופן מובהק מהוראת סעיף 81 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], תשמ"ד-1984 (להלן: "חוק בתי המשפט") והינה בקשה לתיקון טעות מהותית אשר מקומה בהליך של ערעור בלבד. לדבריה, הליך של עיון חוזר אינו קיים בספר החוקים למעט בבקשה לעיון חוזר לעניין מעצר (סעיף 73 לחוק בתי המשפט), ועל כן אל לבית המשפט להענות לבקשת הנאשמים. לאור עמדתה זו נמנעה המשיבה מלהתייחס לגופן של טענות הנאשמים.

באשר לטענה החלופית, טוענת המאשימה שסעיף 184 לחסד"פ קובע שלא ניתן להטיל על הנאשם אשר הורשע בעבירה אחרת עונש חמור מזה המוטל על העבירה בה הואשם. במקרה דנן, הנאשם הורשע באותה עבירה ועל כן אין רלוונטיות לטענת הנאשמים. לדבריה, בית המשפט אף לא קבע כי העובדות הנטענות בכתב האישום אינן מהווה עבירה.

הכרעה

3. הכרעת הדין בתיק זה ניתנה והוקראה ביום 3.7.07, ואילו בקשה זו הוגשה רק ביום 14.10.07, דהיינו למעלה משלושה חודשים לאחת מתן הכרעת הדין. לדברי הנאשמים, לאור היקפה של הכרעת הדין התברר להם נשוא טענתם זו רק כעת, עם הכנת הטיעונים לעונש.

בפסיקה נחלקו הדעות בשאלה האם תיקון טעות בהכרעת דין, טרם מתן גזר הדין, מותר לחלוטין (מהטעם שהכרעת הדין וגזר הדין יחדיו מוגדרים כ"פסק דין" ובית המשפט טרם קם מכסאו. כך נפסק בת"פ (מחוזי חי') 243/00 **מדינת ישראל נ' משה בן ניסים סלס**, תק-מח 2003(3), 12069, 12070 (2003) ובת"פ (שלום ת"א) 6750/03 **מדינת ישראל נ' הומינג מחקר ופיתוח ישראל בע"מ**, תק-של 2006(1), 18737 (2006)). ישנם אף פסקי דין בהם נסמך תיקון הכרעת הדין על הוראת סעיף 81 לחוק בתי המשפט, על פיה מותר רק תיקון טעות סופר (ראו: תפ"ח (מחוזי חי') 1060/04 **מדינת ישראל נ' מייסרה טואלבה**, תק-מח 2006(3), 4160 (2006); תפ"ח (מחוזי ת"א) 1199/04 **מדינת ישראל נ' עמר עופר**, תק-מח 2005(4), 4366, 4367 (2005); ת"פ (שלום ת"א) 1009/04 **מדינת ישראל נ' יתר**

דעה אחרת בה אוחזת המאשימה בתיק זה, כי בית המשפט אינו רשאי לתקן את הכרעת הדין שלא על דרך סעיף 81 הנ"ל.

4. לכל דעה הרציונל שלה, ואולם דינה של טענת הנאשמים להידחות לגופה. אפרט. כתב האישום ייחס לנאשמים באישום השלישי הסכמה על הוצאת מחירון חדש בו יועלו המחירים בכ- 10%. העבירה אשר יוחסה לנאשמים הינה היותם צדדים להסדר אשר עלול למנוע או להפחית את התחרות בינם לבין הצדדים. בהכרעת הדין קיבלתי את עמדת הנאשמים לפיה המחירונים היוו אך נקודת מוצא לקביעת המחיר הסופי, ועל כן אין די בתיאום מחירי המחירון על מנת לקיים את "יסוד העלילות". כפועל יוצא מקביעה זו, הנאשמים אשר הוכח לגביהם כי היו שותפים אך בתיאום מחירי המחירון זוכו מהאישום השלישי. בניגוד לנאשמים 1-5, כנגד נאשם 6 עמדה הודעתו ברשות להגבלים עסקיים, בה נאמר כי כחלק מתיאום מחירי המחירון היתה הסכמה מכללה כי שיעור ההנחות יישאר על כנו. משמעות דבריו אלו הינה יצירת קשר בין תיאום מחירי המחירון (תיאום אשר הוכח) לבין העלאת המחיר הסופי בהתאמה לעליית מחירי המחירון. דברים אלו הביאו לגיבושו של יסוד העלילות בעבירה של תיאום מחירי המחירון. מן המקובץ עולה כי אין מדובר בהרשעה בעבירה חדשה אלא בהרשעה בעבירה אשר יוחסה לנאשמים אלה באישום השלישי.

5. טענות נאשמים 6-8 כי הופתעו, וכי סוגיה זו לא עלתה בסיכומי הצדדים תמוהה בעיני. הטענה כי העלאת מחירי המחירון מביאה להעלאת המחיר הסופי נטענה על ידי המאשימה בע' 172 לסיכומיה, ואף בציטוט אשר הביאה מתוך חקירתו של נאשם 6, בה מצוין במפורש כי עדכון מחירי המחירון **בצירוף** שמירת ההנחות, הביאה להעלאת המחיר הסופי בשיעור העלאת מחירי המחירון (ע' 177 לסיכומי המאשימה).

לטענת נאשמים 6-8 עניין ההנחות עלה כטענת הגנה, ולשם הדיוק אביא את הדברים בלשונם:

"החלת האמור על המקרה דכאן מלמדנו כי אף אם תתקבל הדעה לפיה היה ניסיון לקביעת מחיר מחירון כלשהו, הרי שקביעה מסוג זה, כאשר מחיר המכירה של המוצר ללקוח נקבע על סמך הנחות המתקבלות במשא ומתן פרטני שבין הלקוח ליצרנית, אינה מהווה כל פגיעה בתחרות, שכן קביעה כאמור היא לכל היותר קביעת מחיר

טענותם בסיכומים הינה כי העלאת מחיר המחירון הינה קביעת מחיר מקסימום, אולם מחיר המכירה לא תואם כי הינו מחיר שנקבע במשא ומתן פרטני בין היצרן והלקוח. כאמור, עניין ההנחות היווה ראיה לגיבושו של יסוד העלילות, ועל כן, אין משמעות לטענה שעניין זה הועלה כטענת הגנה.

ואכן, כך נקבע בהכרעת הדין – כל עוד לא מוכח כי תיאום המחירון מביא לידי פגיעה בתחרות ולקיום יסוד העלילות אין להרשיע בקיום הסדר כובל. אולם, במקרה דנן, נדחתה טענת ההגנה שישנו ניתוק של קשר סיבתי בין העלאת המחירון לבין קביעת המחיר הסופי. מכאן שהרשעה בקיום הסדר כובל אשר ביסודו תיאום מחירי המחירון, ותוצאתו תיאום מחירי המכירה **עקב הסכמה על השארת שיעורי ההנחה ללא שינוי**, בדין יסודה.

סיכום

אני דוחה את בקשת נאשמים 6-8 לעיון חוזר בהחלטתי, הן מן הטעם שמדובר בטענה מהותית שאין להעלותה בשלב זה, והן לגופה של טענה. כפועל יוצא מכך אני דוחה את טענתם זו אף בהתייחס לטענתם החלופית – באשר לגזירת עונשם.

**ניתנה היום, ו' בחשוון תשס"ח (18 באוקטובר 2007), בהעדר הצדדים.
המזכירות תשלח החלטה זו לב"כ הצדדים.**

יוסף שפירא - שופט